

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 20. Cardinalium comitia pro eligendo novo Pontifice.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

§. XX.

Cardinalium comitia pro eligendo novo Pontifice.

Justis de more persolutis Cardinales numero quinquaginta sex conclave, seu Sacra Comitia die nona Augusti inchoarunt. Præprimis Jacobus Accarisius designatus Episcopus Vestanus habita ad Cardinales oratione eos ad concordem novi Pontificis electionem hortabatur, finito autem sermone accessere Regum, Principumque Legati, necnon Romani Proceres, qui Purpuratis pro more sua obsequia deferentes, usque ad quartam noctis horam in Conclavi morabantur: Altera die ex Pontificiæ Constitutionis præscripto ad primam suffragiorum scrutationem procedere parabant; id tamen nondum licere monebant Carpegna & Palotta Conclavis Custodes, eoquod loci ambitus non omni ex parte occlusus esset: advocatis igitur fabris murariis, absoluteque opere Cardinales inierunt scrutinium, incredibili omnium lætitia; cum enim ex Purpuratis ibidem congregatis omnino quadraginta octo ab Urbano VIII. fuissent renuntiati, & ex illis unice in Sacchetum, & Pamphilium Cardinales tam Collegii, quam Principum

Sæc. XVII.
A. C. 1644.

Hist. de elect. Innoc. X. part. 64.
Conclav. de Pontef. Rom. pag. 675.
Ciacon. in vita Innoc. X. Palat. ibid.

Sac. XVII. A. C. 1644 cipum favor & populi vota collimare
 viderentur, his pariter favente Fran-
 cisco Barberino, una omnes se paucas
 intra horas ex comitiis exituros spera-
 bant. Adversabatur tamen Antonius
 Barberinus & Hispani, qui ductore
 Albernozio Cardinale Sacchetum a
 Pontificatus spe excluderunt: Tum ve-
 ro Franciscus Barberinus omnem im-
 pendit operam, ut Regis Catholici ex-
 clusionem impediret; incassum tamen
 omnia; ipsimet enim Cardinales, qui
 prius Saccheto suffragabantur, ab eo-
 dem recesserunt, eo quod Pater Valen-
 tinus Mangionius Jesuita a Sacro Car-
 dinalium Collegio in Confessarium du-
 rantibus comitiis cooptatus, pronun-
 tiasset, quod si aliquis Rex suam sen-
 tentiam contra aliquem Cardinalem
 declarasset, ceteri Cardinales ob in-
 commoda, bella, schismata &c. Sedi
 Apostolicæ imminentia ejusmodi Car-
 dinali non modo non suffragari, sed e-
 tiam idem ceteris suadere tenerentur.
 Cedere igitur cogebatur Franciscus
 Barberinus, qui, ne Galli vicissim Pam-
 philium excluderent, Antonium fra-
 trem suum Gallis oppido faventem sibi
 conciliare, ceterosque, ne aliis quam
 Cardinalibus ab Urbano VIII. creatis
 suffragium ferrent, inducere nitebatur:
 eapropter Fratrem Vincentium Macu-
 lanum

lanum ex Ordine FF. Prædicatorum Cardinalalem, Virum de Ecclesia bene meritum, atque in Barberinos propensum proposuit. Attamen contentio, quam Vincentius cum Julio Mazarino Cardinale habuerat, necnon Montalti Cardinalis, qui ab Hispanis ad Gallos defecerat, oppositio eidem omnem Pontificatus spem evoluta vix triduo ademit: idem fatum tulere Altierius, Montius, & Philomarinus Cardinales, qui potius ceterorum mentem exspiscandi, quam eos promovendi studio proponebantur. Interim Cardinalium non pauci longioris moræ, ac æstivi caloris tædio ac molestia fatigati, ad seriam Pontificis electionem procedi, ardentius petebant, atque inter eos Albernozius Hispanæ factionis princeps coram Montio Cardinale, *estne credibile, inquiebat, quod Barberini præter Sacchetum habeant neminem, quem proponerent?* cui Montius proposuit Pamphilium: excipiente autem Albernozio, quod literas, in quibus Montius inter Pamphili inimicos recenseretur, legisset, eas fuisse temere confictas reposuit Montius, qui unacum Spada & Panzirollo Cardinalibus Pamphili partes tueri nitebatur, eidemque proponebat, ut de sua electione agi pateretur: Hic vero prudenter respondit, se nolle proponi, nisi ab Antonio Barbe-

Sæc. XVII.
A. C. 1644.

Sæc. XVII. Barberino capitali suo inimico: Hoc
A. C. 1644. Pamphili responsum adeo devinxit Car-
 dinalem Antonium & Albernozium, ut
 hic Medicæo etiam Barberinis conciliato Caponium & Cornarum, ut cum
 iisdem agerent, ablegaret: Paucos
 post dies Cardinalium potissimi serio
 causam Pamphili aggrediebantur; unde Albernozium sublati Hispanorum
 Gallorumque obstaculis de felici electionis
 successu sperans, Barberinis manifestabat, quod jamjam triginta tres
 Cardinales Pamphilio faverent, de hoc
 tamen negotio nil divulgari petebat, donec omnes Conclavis rotæ essent
 obferatæ, ne fors Franciæ Legatus ob-
 sisteret, ac tumultum concitaret. Ea
 autem nocte, quæ diem decimam quartam
 Septembris insecuta est, amplissimus in Albernozii cubiculo Cardinalium
 conventus habebatur, ut cuncta, quæ in proxima electione fieri oportere-
 ret, disponderentur: postea quinquaginta
 Cardinales ad Pamphili cubiculum concurrerunt, eidem sua oblaturi ob-
 sequia. Illucescente die in Sacello habebatur
 Scrutinium, ubi Barberinus cum viginti tribus suffragiis accessit,
 & Albernotius cum viginti quinque scrutinio adfuere: deerant ergo dun-
 taxat sex suffragia, unum scilicet Electi,
 & quinque Gallorum, qui Bichio Car-
 dinale

dinale urgente Pamphilium excluse-
 rant: Nihilominus Barberinus, ruptis
 comitorum claustris, ac Papa Pontifi-
 cali habitu ornato, electionem Roma-
 no populo die decima quinta Septem-
 bris promulgavit, his verbis: *Annuntio*
vobis gaudium magnum: Habemus Papam
Eminentissimum & Reverendissimum Domi-
num Joannem Baptistam Pamphilium, qui
sibi nomen imposuit Innocentii decimi.

Sæc. XVII.
 A. C. 1644.

§. XXI.

Vita & gesta hujus Papæ ante suum
Pontificatum.

Primam lucem Joannes Baptista Pam-
 philius aspexerat Romæ die septi-
 ma Maij anno Christi millesimo quin-
 gentesimo septuagesimo quarto: Erat
 is progenitus ex Majoribus non modo
 generis nobilitate, sed & sanctimonia,
 eruditione, dignitatum, ipsiusque e-
 tiam Romanæ Purpuræ gloria longe
 celebratissimis: Ne verò Joannes non-
 nisi alieno Avorum splendore inclare-
 scere videretur, ipse proprio conami-
 ne ac meritorum cumulo se suis Majo-
 ribus, nisi superiorem, saltem parem
 reddere sategit: Postquam igitur Romæ
 humanioribus literis non sine magna
 laude operam dederat, Theologiæ,
 ac jurisprudentiæ curriculo in præci-
 puis

Vita MS.
Don. Olymp.
Ciacon. in
vit. Urban.
VIII. p. 570.